

Slutet av inskriften kan förmodas ha varit: **pain · antapus × aust[r × i krik]um** (jfr U 136 och 140) eller möjligen **pain · antapus × aust[r × i karp]um** (jfr Sö 338 och D 2:116 Veda, Angarns sn).

I inskriften talas om »stenar». Den andra stenen har sannolikt varit U 155, varav tyvärr endast fragment äro bevarade.

154. Lissby, Täby sn. III.

Pl. 100.

Litteratur: Se U 152.

Liksom U 151 och U 153 anträffades denna runsten år 1930 i en hoprasad källare under östra delen av grunden till den gamla mangårdsbyggnaden i Lissby. Denna runsten stod vid anträffandet ännu upprätt i den forna källarväggen, men var krossad och föll, då den togs fram, sönder i o. 50 större och mindre delar, som sedan måste sammanfogas. Upptill på v. sidan saknades ett större stycke med inskrift, som icke har kunnat återfinnas. Stenen lagades och restes 1931 i parken till Hagby, o. 40 m. bakom flygelbyggnaden.

Mörk stenart. Höjd 1,23 m., bredd 0,80 m. Ristningsytan är på flera ställen svårt skadad. Men ristningen har ursprungligen varit djupt huggen.

Inskrift:

[pō] . . . r × ⁵lit × ¹⁰rai . . . fast · auk × ¹⁵at × ²⁰kairbiarn × ²⁵brup - . . . iṛ · ³⁰to ³⁵aus . . . ×

. . . let ræi[sa] . . . -fast ok at Gæirbiorn, brøð[r] . . . [pæ]iṛ dou aus[tr] . . .

»...lät resa...-fast och efter Gerbjörn, [sina] bröder. De dogo österut...»

Till läsningen: De båda första runorna finnas på Schnells foto, före stenens framtagnig. I 30 u finnes en fördjupning, som möjligen kan vara huggen. Av r. 32 finns endast hst kvar.

10—13 fast är slutet på ett namn. Då här icke följer någon släktskapsbeteckning, är det tydligt, att stenen har varit rest över två bröder.

155. Lissby, Täby sn. IV.

Pl. 102.

Tre fragment, funna 1929 och 1930 på samma plats som de föregående. Rödgrå, finkornig granit. Ha säkerligen utgjort delar av samma runsten. Fragmenten förvaras på Hagby gård.

A: 84 × 86 cm. Runslinga med inskriften: **n × auk × ulfr li**

B: 68 × 115 cm. Inskrift: **na × pair × uaru × sunir × a . . . r ×**

C: 87 × 64 cm. Inskrift: **rnar × auk × raknfriþ**

Fragmenten B och C höra nära tillsammans, och inskriften på C utgör en direkt fortsättning av den på B.

Av hela inskriften kan rekonstrueras:

[Svæi]nn ok Ulfr le[tu ræisa stæi]na. Þæir varu synir Arnar ok Ragnfrið[a]r.

»Sven och Ulv läto resa stenarna. De voro Örns och Ragnfrids söner.»

Runstenen torde ha hört samman med U 153, som Sven och Ulv ha rest till minne av sina bröder Halvdan och Gunnar.